

A bőrönd nem nehéz, hát felteszem,
van térerő, vizes palack és annyi ok,
idő is van, húsz perc az végtelen,
tizenhat nulla háromig leszállhatok.

Madár se ír jelet a szürke égre,
egy vékony kéz ott éppen integet,
vagy így, vagy úgy, de dőljön el már végre,
tizenhat háromig még minden meglehet.

A szembe' lévő bordó plüssülésen
hiányod tölt ki minden kis helyet,
ha múlik, múljon most nagyon kevésen,
tizenhat háromkor, ha tényleg elmegyek.

ÍZEK

A kávét keserűen.
De kell hozzá valami édes,
mogyoróscsók például,
bár azt már a Centrálban se adnak.
A tejet főle nélkül,
de inkább sehogy.
A pudingban viszont pont az a jó,
ahogy lassan kihűl,
és ráncos lesz a bőre,
mint a kamrában felejtett barackoknak.
Gyerekkoromban szerettem
a hagymás sült vért,
most meg látni se bírom,
nemhogy megegyem.
Májíze volt pedig, semmi más.
A gombával bizalmatlan vagyok,
maradok a séízű pince-sampionnál,
mintha létezne biztonságos létezés.
És egyre több ételre vagyok allergiás,
de néha még megszeretek új ízeket.